

W ubiegłym tygodniu rozegrano zostały w Katowicach dwa spotkania drugiej reprezentacji hokejowej Czechosłowacji z naszą reprezentacją młodzieżową oraz z reprezentacją Śląska. Obydwa mecze przyniosły gościom sukcesy w postaci zwycięstw 8:1 i 4:3.

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Już czas wyjść na boiska

Cenne wskazówki radzieckiego trenera Apuchtina

W ciągu trzech dni masy ciepłego powietrza stopiły szybko pokrywę śnieżną ku wielkiemu zmartwieniu narciarzy i saneczkarzy. Odwołano kilka spotkań hokejowych w wielu miastach, a jedynie na Torkacie wykorzystanym z racji międzypaństwowych spotkań CSR—Polska i mistrzostw Zrzeszeń w całej pełni trwały emocjonujące rozgrywki.

Ciepły powiew wiatru rozwiał resztki snu zimowego piłkarzy, którzy już na serio myślą o wyjściu na boiska i to nie tylko by trenować ale by już rozgrywać pierwsze sparingowe mecze. Iście marcową aurą z końcem stycznia zdopinguje piłkarzy do energiczniejszych przygotowań do nadchodzącego szybkimi krokami sezonu, którego inauguracja nastąpi wcześniej niż w poprzednich latach.

Oczywiście znając kaprysy tegorocznej zimy musimy się wciąż jeszcze liczyć z możliwością nawrotu fali zimnego powietrza, z możliwością mrozów i opadów śnieżnych, niemniej jednak zanim to nastąpi trzeba wykorzystać sprzyjające warunki i wyjść z sal na boiska. W związku z zaprawą piłkarską przed sezonem dobrze będzie zapoznać się ze wskazówkami znanego trenera radzieckiego, mistrza sportu — Apuchtina, który na łamach czasopisma „Sowiecki Sport” dzieli się swymi doświadczeniami.

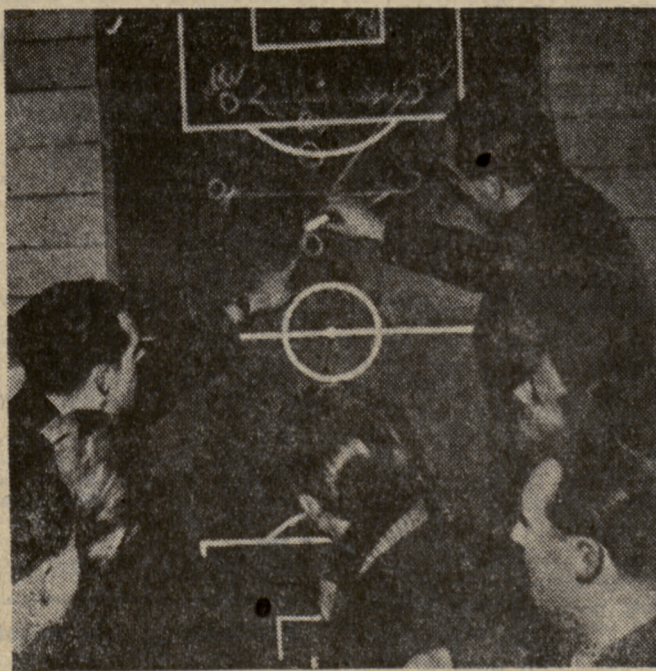
Apuchtin na podstawie wieloletnich doświadczeń trenerskich zaleca, by piłkarze przeprowadzali w styczniu dwa razy, a w lutym już trzy razy w tygodniu zaprawę na sali oraz na świeżym powietrzu. W skład programu zimowego treningu piłkarskiego na otwartym powietrzu wchodzi m. in. wycieczki narciarskie, gimnastyka, biegi i skoki lekkoatletyczne, hokej, jazda na łyżwach, koszykówka, siatkówka oraz ćwiczenia z piłką.

Ważną rolę w zimowym treningu piłkarzy winny odegrać biegi na przełaj na dystansie 800—1000 m. Zwiększając stopniowo dystans w końcowej fazie biegów na przełaj można wymagać od zawodnika przebiegnięcia 5 km. Charakter biegów na przełaj trzeba jak najbardziej dostosować do warunków z jakimi piłkarz spotyka się na boisku. Od powolnego tempa biegu poprzez szybkie, ostre zrywy przechodzi się znów do chodu, skoków oraz sprintów.

Treningi na powietrzu należy prowadzić w grupach po 3—4 zawodników, przy czym należy pamiętać o tym, by gracze byli w stałym ruchu. Aby zawodnicy nie przeszkadzali sobie wzajemnie, trzeba podzielić boisko na czworokąty lub trójkąty, przy czym w strefach tych jedna partia ćwiczyliby passingi, inna grę głową, stoping, wózkowanie itp. Można stopniowo w ćwiczeniach tych wprowadzać grę na dwie bramki w skróconym okresie czasu systemem „siódemkowym” względnie praktycznie rozwiązywać problemy ofensywy i defensywy, stosując odpowiednie zagrania taktyczne.

Trzeba jednak stale pamiętać o stopniowaniu treningów na otwartym powietrzu, gdyż po przerwie zimowej, zwłaszcza u zawodników nie uprawiających pomocniczych sportów następuje okresowy zastój mięśni, wymagający dłuższego okresu pracy nad powrotem do normalnej formy. Musi się jednak usunąć sztywność i ociężałość i to możliwie w jak najkrótszym czasie, by osiągnąć już w połowie marca pełną kondycję, umożliwiającą wytrzymanie trudów pierwszych spotkań mistrzowskich.

Wzorowy trening piłkarzy Motor—Dessau

— kończy zwykle szkolenie i nauka taktyki gry. Trener wspólnie z zawodnikami omawia już rozegrane zawody oraz mecze, które czekają ich w najbliższej przyszłości. Każdy z graczy zespołu otrzymuje dla siebie konkretne zadania, których pełne wykonanie w czasie zawodów decyduje o powodzeniu lub porażce drużyny. (O treningach czołowego zespołu ligi NRD pisaliśmy obszerniej na stronie 4.)

Młodzi sportowcy walczą o tytuł „Pioniera socjalistycznego budownictwa”

Jedno z głównych założeń wychowania fizycznego i sportu — to przygotowanie młodzieży do produkcji i obrony kraju, znajdujące swój wyraz w ustanowieniu odznaki „Sprawny do Pracy i Obrony”.

Sprawność fizyczna — o bok ciałem pogłębianych kwalifikacji zawodowych i walki o wysoki poziom moralny młodzieży — to podstawowe elementy socjalistycznego wychowania.

Młodzież sportowa niejednokrotnie już dawała wyraz swego gorącego przywiązania do Ludowej Ojczyzny, stając w pierwszych szeregach budowniczych socjalizmu.

Sportowe brzołady produkcyjne walczyły o wykonanie zadań produkcyjnych, przejmując najbardziej zagrożone i najtrudniejsze odcinki pracy w swych zakładach pracy.

Związek Młodzieży Polskiej wprowadza obecnie dwie odznaki: „Pioniera socjalistycznego budownictwa” i „Pionierskiej Brygady socjalistycznego budownictwa”. Skierowując do młodzieży apel o masowy udział we współzawodnictwie o zdobycie powyższych tytułów. Apel Związku Młodzieży Polskiej znalazł najsilniejszy oddźwięk przede wszystkim wśród młodzieży sportowej.

Dziś — udział we współzawodnictwie o zaszczytne tytuły „Pioniera socjalistycznego budownictwa” i „Pionierskiej brygady socjalistycznego budownictwa” stało się sprawą honoru każdego sportowca — przyjmując charakter masowy.

Młodzież sportowa, jak zawsze — nie zawiedzie.

Z szachowego turnieju w Bukareszcie

Remis i porażka Śliwy

BUKARESZA. W IV rundzie międzynarodowego turnieju szachowego w Bukareszcie padły następujące wyniki:

Smysłow (ZSRR) wygrał z Milewem (Bulgaria), Tolusz (ZSRR) pokonał Ciucaltea (Rumunia), Szabo (Węgry) wygrał z Radulescu (Rumunia), Barda (Norwegia) pokonał Sajtara (CSR), Filip (CSR) wygrał z Barczą (Węgry).

Remisem zakończyły się partie: Śliwa (Polska)—Reicher (Rumunia), Trojanescu (Rumunia)—Golombek (Anglia), Petrosjan (ZSRR)—Spaski (ZSRR), Stolz (Szwecja)—O’Kelly (Belgia), Bolesławski (ZSRR)—Szabo (Rumunia).

*

Bukareszt. W dalszym ciągu międzynarodowego turnieju szachowego w Bukareszcie rozegrano partie V rundy.

Reprezentant Polski — Śliwa już w 16 posunięciu uznał się za pokonanego w spotkaniu z Toluszem (ZSRR). Spaski (ZSRR) zwyciężył w 40 posunięciu Radulescu (Rumunia), Ciucaltea (Rumunia) wygrał z Milewem (Bulgaria), Golombek (Anglia) pokonał Sajtara (CSR), Filip (CSR) zwyciężył Reichea (Rumunia).

Wynikami remisowymi zakończyły się partie Smysłow (ZSRR)—Petrosjan i Barda (Norwegia)—Stolz (Szwecja).

Partie: Bolesławski (ZSRR)—Barcza (Węgry), Szabo (Węgry)—Trojanescu (Rumunia) i O’Kelly (Belgia)—Szabo (Rumunia) zostały odłożone.

Finalowe spotkania o mistrzostwo CSR w hokeju

PRAGA (obs. wł.). W dniach 4 i 5 lutego rozpoczyna się w Ostrawie finalowe rozgrywki hokeja o mistrzostwo Czechosłowacji. Finały rozgrywane będą następnie w dniach 8 i 9 lutego w Brnie, a zakończone zostaną w Pradze.

W rozgrywkach finalowych uczestniczyć będą mistrzowie i wicemistrzowie trzech grup, w których odbywały się gry eliminacyjne. Są to: Witkowiec i Baník Ostrawa z grupy I, Budějovický z Kralove Pole z grupy II oraz Sparta CKD Sokolowice i Huta Chomutov z grupy III.

„Czarny dzień” hokeja czechosłowackiego

Szwecja — CSR 5:1 [1:0, 2:0, 2:1]

PRAGA (obs. wł.). Po wysokim zwycięstwie 5:1 drużyny czechosłowackiej nad Szwecją w meczu czwartkowym nie wielu liczyło się z możliwością zwycięstwa Szwedów i to w wysokim stosunku. Tymczasem Szwedzi wzięli w sobotę pełny rewanż za czwartkową porażkę wygrywając 5:1 (1:0, 2:0, 2:1), a wynik ten jest niewątpliwie największą hokejową sensacją tegorocznego międzynarodowego sezonu hokejowego.

Drużyna wicemistrza Europy zawiązała tym razem na całej linii zarówno w formacjach obronnych jak i w ofensywie, mimo że gospodarze wystawili przeciw Szwedom swój najlepszy skład, w którym dokonali jedynie zmiany na pozycji bramkarza.

Po czwartej bramce drużyna czechosłowacka straciła całkowicie głowę i bojowego ducha, odpowiadając już tylko sporadycznymi wypadkami na akcje Szwedów. Przy stanie 5:0 na 9 minut przed końcem meczu gospodarze zdobyli przez inż. Rejmana honorową bramkę i to było wszystko na co było stać drużynę czechosłowacką w tym pechowym dla niej dniu.

Szwedzi panowali w sobotę niepodzielnie na lodowisku, rozpoczynając serię bramek w 17 min. przez Sveina Johanssona. Druga bramka zdobyta w 10 min.

Łyżwiarki radzieckie znów biją rekordy świata

MOSKWA. Na lodowisku w Alma-Ata odbyły się mistrzostwa łyżwiarskie Republiki Kazachskiej w jeździe szybkiej.

Poza konkursem startowali czołowi łyżwiarze ZSRR, którzy zgłosili próby bicia rekordów światowych.

Próby te zakończyły się pomyślnie.

W biegu na 1.500 m Szczegółewa z Moskwy uzyskała czas 2:20,5, lepszy o 4 sek. od dotychczasowego rekordu Isakowej.

W biegu na 1.000 m Selichowa (Leningrad) osiągnęła czas 1:36,4 — lepszy o 0,2 sek. od rekordu światowego Kondakowej.

Gonczarenko z Moskwy pobili rekord ZSRR na 10.000 m, uzyskując czas 16:50,5.

Z wizytą u krakowskich ligowców

OWKS na obozie w Muszynie

Jeden z trzech krakowskich „muszkieterów” ligowych — OWKS, przebywa w chwili obecnej (od 15 stycznia) na obozie kondycyjno-wypoczynkowym w Muszynie koło Kryniczy.

Na obóz wyjechało 21 zawodników. Obok zawodników znanych z zeszłorocznego sezonu jak Durniok, Kaszuba, Strzykowski, Dwernicki, Jacek, Piechaczek, Uznański, widzimy również „nowe twarze” w drużynie OWKS: Grzywocza z Budowlanych Chorzów, Bittnera ze Stali Lipiny, Cehelka z Ognia Bytom, Chmiela ze Stali Cieszyn, Wójcika z Gwardii Kraków, Bombę z Włókniarza Kraków, Kadluczkę z Ognia Kraków, Weczerka z Bud.

Chorzów, którzy zasilają drużynę wojskowych po odejściu m. in. Musiała, Masłonia, Kalusa, Hajduka, Więcka, Felusia i Kucharskiego.

W pierwszej części obozu OWKS-iacy mają w programie 3 razy w tygodniu gimnastykę, lekkie marszobiegi i wycieczki narciarskie w terenie płaskim, co ma być ich przygotowaniem do próby do odznaki SPO w biegu narciarskim na dystansie 12 km. W drugiej części obozu praca przygotowawcza do sezonu prowadzona będzie już na „pełną parę”. Po powrocie do Krakowa w dniu 15 lutego OWKS wychodzi na boiska bez względu na warunki atmosferyczne i terenowe. Pierwszym partnerem wojskowych będzie jedna z miejscowych drużyn klasy niższej.

Sportowcy czczą 10 rocznicę powstania ZWM

Ruch sportowy skupiający wielotysięczne rzesze młodzieży włącza się aktywnie do uroczystego uczczenia 10 rocznicy powstania Związku Walki Młodych.

Kola sportowe i LZS-y w całym kraju organizować będą imprezy sportowe w ciągu całego lutego br. pod hasłem uczczenia 10 rocznicy powstania ZWM.

Wiele kół sportowych z miast przygotowuje swoje ekipy do wyjazdu na wieś, aby wspólnie ze sportowcami wiejskimi organizować obchody rocznicowe.

Zakładowe kola sportowe włączają się z programem sportowym do części artystycznych akade-

mii organizowanych przez zakłady pracy.

W kolach sportowych, LZS-ach i SKS-ach odbędą się również zebrania wszystkich członków, na których wygłaszane będą referaty poświęcone 10 rocznicy powstania ZWM.

Ogniwo Kraków mistrzem, Stal Tarnów wicemistrzem w tenisie stołowym

Rozegrane wczoraj finałowe spotkania o drużynowe mistrzostwo województwa krakowskiego w tenisie stołowym, wykazały jeszcze raz bezkonkurencyjność ping-pongistów krakowskiego Ogniwia, którzy grając w składzie: Dobosz, Mamczarczyk, Zięba, zdobyli ponownie mistrzowski tytuł. W finale pokonali oni między innymi: Włóknarz Andrzejów 6:1, Stal Tarnów 6:1, Stal Chrzanów 6:0, AZS Kr. 6:0, Ogniwo Energetykę 6:2.

Wicemistrzostwo przypadło w udziale zespołowi tarnowskiemu Stali, której barą bronili: Korus, Samborski Ryszard i Antonow.

Liga pięciarska

Rozegrane w dniu wczorajszym zawody o mistrzostwo pierwszej ligi pięciarskiej przyniosły rozstrzygnięcia:

OWKS Lublin — Kolejarz Gdańsk 8:12

Gwardia Gdańsk — Gwardia Warszawa 13:7

CWKS Warszawa — Stal Chorzów 11:7

W mistrzostwach prowadzi CWKS przed Gwardią Gdańsk i Kolejarem Gdańsk.

W mistrzostwach drugiej ligi uzyskano wyniki:

Gwardia Szczecin — Stal Wrocław 11:9, Spójnia W-wa — Bud. Poznań 7:11, Gwardia Słupsk — Kolejarz Bydgoszcz 15:5.

Sportowcy — akademicy na starcie Centralnych Mistrzostw Narciarskich

W ubiegłą niedzielę rozpoczęło w Zakopanem Centralne Narciarskie Mistrzostwa AZS, w których startują zawodnicy wojewódzkich. Jako pierwsze konkurencje rozegrane w raniach mistrzostw odbyły się w dniu wczorajszym bieg płaski kobiet na dystansie 8 km i mężczyzn na dystansie 16 km, oraz konkurs skoków otwarcia na dużej Krokwi.

Trasa biegu na 8 km prowadziła ze stadionu pod Krokwią na zachód w stronę Białego, Doliny Strążyckiej i Wrażnicy, skąd z powrotem popod Reglami na stadion. Trasa była wybitnie falista z krótkimi podbiegami i zjazdami przy różnicy wzniesień około 50 m. Startowało 14 zawodniczek, bieg ukończyło 13.

Wyniki techniczne:
1) Reichel Jadwiga, Kraków 45:50 min., 2) Arłamowska Wroclaw 47:09, 3) Reichel Janina, Kraków 48:42.

Bieg na 16 km mężczyzn rozegrano na trasie biegnącej ze stadionu pod Krokwią w kierunku Antałków na Chyłówkę, skąd przez Pardałówkę w stronę drogi do Olczy i stąd poprzez Toporówkę Cyhryl na Jaszczerówkę i drogą do Doliny Olczyńskiej, pod Nosalem i Kamieniolami na stadion. Trasa była wybitnie urozmaicona, posiadała sporo podbiegów, zjazdów i biegle terenem mocno pofalowanym. Różnica wzniesień około 140 m.

Warunki śnieżne na obu trasach były dobre, śnieg był suchy, zmrożony. Trasa mężczyzn była technicznie ciężka i wymagała dobrego opanowania techniki. Startowało 44 zawodników.

REDAGUJE KOLEGIUM
Wydawca: Redakcja
Spółdzielnia Wydawnicza „PRASA”
Adres Redakcji: Kraków, Włocław 1/IV p. — tel. 543-58.
Adres Administracji: — Delegatura PZW „Prasa”, Kraków, Włocław 2, III p. — tel. 558-62, 558-41, 246-66
Biuro Ogłoszeń i Reklam: Kraków, Rynek Główny 46 — I p. — tel.: 553-40.
Adres Drukarni: — Drukarnia Państwowa — Przedsiębiorstwo Państwowe, Kraków, Włocław 1, tel. 542-82.
M-4-15014

CWKS - Unia - Górnik - Gwardia w finale hokejowych mistrzostw Polski

W Katowicach zakończone zostały w dniu wczorajszym eliminacyjne rozgrywki grupowe hokeja, mające wyłonić czterech finalistów, którzy walczyć będą o tytuł mistrza Polski. W rozgrywkach grupowych uczestniczyły reprezentacje wszystkich zreszeń, przy czym po raz pierwszy w tym roku zobaczyliśmy na lodzie również i hokeistów reprezentujących Ludowe Zespoły Sportowe.

Wyniki sobotnich spotkań:

GÓRNIK — STAL 16:0 (7:0, 5:0, 4:0)

Łupem bramkowym podzielili się: Wróbel II i Połes po 4, Ziemia 3, Wróbel I i Herda po 2, oraz Gansiniec 1. Sędziowali Nyc i Kowalski.

GWARDIA — AZS 3:2 (0:1, 1:0, 2:1)

Po zaciętej grze Gwardia odniosła zwycięstwo, zdobywając bramki ze strzałów: Kotaby — 1 i Brzeskiego — 2. Dla AZS bramki uzyskali: Chojnacki i Lelis. Sędziowali: Wycisk i Buszma.

CWKS — LZS 21:1 (8:0, 1:0, 12:1)

Przygniatająca przewaga wojakowskich, dla których bramki zdobyli: Janiczko, Wępiek, Olszewski po 3, Palus, Chodakowski, Maselko, Nowak, Jeżak po 2, Swicarz i Bromowicz po 1. Honorowy punkt dla LZS-u uzyskał Zawadzki. Sędziowali Marzec i Kowalski.

UNIA — SPOJNIA 7:1 (2:1, 1:0, 4:0)

Bramki zdobyli: Lewacki — 3, Burda — 2, Kurek i Csorich po 1. Dla Spójni bramkę strzelił Koperczyński. Sędziowali: Ferenc i Buszma.

Rozegrane w dniu wczorajszym końcowe spotkania przyniosły następujące wyniki:

CWKS — KOLEJARZ 10:1 (3:0, 4:0, 3:1)

Kolejarz zagrał bardzo słabo. Drużyna CWKS górowała zdecydowanie nad swym przeciwnikiem, uzyskując bramki ze strzałów: Jeżaka, Nowaka, Wępieka, Janiczki — po dwie oraz Maselki i Bromowicza — po jednej. Bramkę dla Kolejarza zdobył najlepszy gracz tego zespołu Dybowski. Sędziowali: Przewiśda i Babiński.

GÓRNIK — BUDOWLANI 4:2 (1:0, 2:0, 1:2)

Górnik grał tylko przez dwie trzecie w swym reprezentacyjnym składzie. W trzeciej trzeciej Górniczy wystawili juniorów. Gra stała na słabym poziomie. Budowlani mieli wiele dogodnych okazji dla uzyskania korzystniejszego wyniku, ale ich napastnicy nie byli dysponowani strzałow. W Górniku słabiej niż normalnie zagrał atak w składzie — bracia Wróbelowie i Gansiniec. Bramki zdobyli: dla Górnika Połes, Skiba, Herda i Gansiniec, dla Budowlanych Skroniewicz i Trojanowski. Sędziowali: Ferenc i Nyc.

UNIA — OGNIWO 9:1 (4:0, 1:1, 4:0)

Za wyjątkiem drugiej trzeciej, która była wyrównana, Unia miała wyraźną przewagę. Szczególnie dużo zmuszania wywołały pod bramką Ogniwia akcje Lewackiego i Csoricha, którzy byli najlepszymi zawodnikami w tym spotkaniu. Csorich i Lewacki zdobyli po 3 bramki dla Unii. Jedną Bramkę dla Ogniwia uzyskał Paluch. W Ogniwie wyróżnili się: Paluch oraz Szwabenttal. Sędziowali: Wycisk i Buszma.

GWARDIA — WŁOKNIARZ 3:2 (0:0, 2:2, 1:0)

Było to jedno z najbardziej dramatycznych spotkań eliminacyjnych. O zwycięstwie zdecydowała dopiero trzecia trzecia. W okresie kiedy Dłamczyński z Włóknarza wykluczony został z gry, gwardziści zdobyli decydującą o zwycięstwie bramkę. Dla Gwardii bramki zdobyli: Skotnicki 2, Dziuban 1, dla Włóknarza: Filipiak i Koczewski.

Tabele punktowe poszczególnych grup po rozegraniu wszystkich spotkań eliminacyjnych przedstawiają się następująco:

GRUPA I				
1. CWKS	2	4	31:2	
2. Kolejarz	2	2	15:10	
3. LZS	2	0	1:35	
GRUPA II				
Górnik	2	4	20:2	
Budowlani	2	2	6:7	
Stal	2	0	3:20	
GRUPA III				
Unia	2	4	16:2	
Ogniwo	2	2	13:11	
Spójnia	2	0	3:19	
GRUPA IV				
Gwardia	2	4	6:4	
Włóknarz	2	2	7:7	
AZS	2	0	6:8	

Bezpośrednio po zakończeniu eliminacji odbyło się losowanie spotkań finałowych o mistrzostwo Polski. Rozkład ich jest następujący:

4 bm.: CWKS — Gwardia, Górnik — Unia,
5 bm.: CWKS — Unia, Górnik — Gwardia,
6 bm.: CWKS — Górnik, Unia — Gwardia.

Koszykarki Spójni W-wa odnoszą czwarte zwycięstwo

Po raz czwarty walczyły ze sobą w towarzyskim turnieju koszykarki mistrza Polski Spójni Warszawa. Kolejarka Poznań, Włóknarz Łódź i krakowskiego OWKS.

Poprzednie turnieje, które rozegrane zostały w Łodzi, Poznaniu i Krakowie, zakończyły się zwycięstwem mistrzowskiego zespołu Polski. Historia powtórzyła się i tym razem. Triumfowały pewnie koszykarki Spójni, pokonując kolejno: Włóknarza 64:57, CWKS Kraków 55:34 i Kolejarkę 59:31.

To ostatnie spotkanie było udanym rewanżem za niedawną porażkę Spójni w Poznaniu.

Pozostałe spotkania turnieju przyniosły wyniki:
Kolejarka Poznań — OWKS Kraków 38:42, Kolejarka Poznań — Włóknarz Łódź 32:24, Włóknarz Łódź — OWKS Kraków 55:44.

Po Spójni następnymi miejscami w końcowej klasyfikacji turnieju zajęły kolejno: Kolejarka Poznań, Włóknarz Łódź, OWKS Kraków.

Dalsze wyniki mistrzostw narciarskich Warszawy i Łodzi

W ramach mistrzostw narciarskich Warszawy i Łodzi w dniu 31 stycznia miał się odbyć bieg zjazdowy trasą FIS II. Skutkiem porywistego wiatru halnego musiano zmienić konkurencję, rozgrywając slalom-gigant z Pośredniej Gorczykowej.

Trasa slalomu wynosiła 1000 m — 10 bramek — startowało 94 zawodników z Warszawy i 20 z Łodzi.

W kategorii zawodników warszawskich zwyciężył Jabłonowski Ogniwu — 1:16.12, Łódź: Lymliński AZS — 1:25.8. Kobiety: Warszawa — Progułska AZS 1:30.6, Łódź — Pawłowska AZS 1:33.6; juniorzy klasy B — Warszawa — Sygut Budowlani 1:22.2, Łódź — Gryczyński AZS

Sport w Nowej Hucie nadal bez zmian na lepsze

Terenowe kolo sportowe Stal przy PPW Nowa Huta, istniejące już 2 lata, dokonało ostatnio na zebraniu sprawozdawczym, zorganizowanym w świetlicy Domu Młodego Hutnika, przeglądu swych osiągnięć i braków za rok 1952. Referat sprawozdawczy oraz projekt planu pracy przedstawił przewodniczący rady kolo Wodzisławski, po czym odbyła się dyskusja nad sprawozdaniem i planem pracy.

Kolo Stal liczy 497 członków, zgrupowanych w 9 sekcjach: piłki nożnej, najliczniejszej, liczącej 96 członków, bokserskiej — 29 członków, pływackiej, piłki ręcznej, tenisa stołowego (ponad 100 członków), szachowej, narciarskiej, tenisowej i motorowej, najmłodszej sekcji liczącej 77 członków.

Na zaplanowanych 75 odznak SPO zdobyto 51, a więc planu nie wykonano. Klasyfikacja sportowa objęto 23 zawodników, w tym w klasie II — 12, w klasie III — 11, w Biegach Narodowych startowało 167 członków, w marazach jesiennych 407.

Przewodniczący Wodzisławski stwierdził samokrytycznie, iż rada kolo zaniedbała zagadnienie sportu masowego, a programu swej pracy nie budowała i nie realizowała na bazie zdobywania norm do odznak SPO, dowodem czego jest np. brak sekcji ogólnego przygotowania.

Kogo powinno obejmować kolo sport? Stal przy PPW Nowa Huta? Przede wszystkim załogę Kombinatu, która liczy kilka tysięcy pracowników. Ale czy kolo to, nawet gdyby wszyscy pracownicy Kombinatu byli jego członkami, gdyby płacili regularnie składki, mieli własny, osobisty sprzęt podstawowy (tj. koszulki, spodenki, pantofle), czy kolo to byłoby w stanie zapewnić im możliwość ćwiczeń sportowych, nie mówiąc o możliwościach osiągania wyników wyczynowych?

Na podstawie tego co wiemy dotychczas o zasadniczych brakach w rozwoju kultury fizycznej w Nowej Hucie, oraz obrazu jaki dało zebranie kolo sportu Stal, trzeba jeszcze raz stwierdzić, że nie ma w dalszym ciągu potrzebnych warunków do prowadzenia ćwiczeń fizycznych już nie tyle masowych, ale nawet grupowych.

Tych kilku dotychczas działaczy i kilkunastu sportowców, którzy wykazywali pełną odpowiedzialność za pracę kolo, należy bezwzględnie podziwiać, iż nie tracą cierpliwości i nie rezygnują z podjętych społecznie obowiązków, a przeciwnie jeszcze do pracy tej mobilizują innych. Bo obecnie na zebraniu sprawozdawczym ujednolity został skład rady kolo, która będzie liczyć ponad 20 działaczy. Do rady kolo weszło wielu działaczy społecznych, zdecydowanych do oddania jak największych wysiłków.

Najpoważniejsze w tej chwili zadanie to jak najszybsze oddanie do użytku boiska piłkarskiego na Suchych Stawach, aby umożliwić rozegranie zawodów o mistrzostwo klasy wojewódzkiej. Jak ze sprawozdania przewodniczącego wynikało, piłkarze II-ligowej Stali z Nowej Huty natrafiali na poważne trudności treningowe i prawie cały sezon zmuszeni byli do trenowania na Blonkach krakowskich. Wszelkie

Należy w jak najkrótszym czasie stworzyć lepsze warunki ćwiczeń dla siatkarzy i pływaków w MDK, w godzinach odpowiadających sportowcom Stali. Kierownictwo Domu Młodego Hutnika powinno zmienić swój dotychczas niechętny stosunek do sportowców Stali i umożliwić im w pełni korzystanie ze świetlicy. — Zrealizowanie tych początkowych postulatów będzie powitane z pełną radością przez sportowców kolo Stal i stanowić będzie rękojmię prawdziwej opieki i pomocy.

Kolo Stal powinno jak najszybciej stać się kołem pełnym życia, przyciągając do swych szeregów młodzież pracującą w Kombinacie. Młodzież ta powinna zdobywać coraz wyższą sprawność fizyczną, by móc osiągać lepsze wyniki w produkcji. (osz)

Siatkarze AZS Kraków wyeliminowani z Pucharu Polski

W dniu wczorajszym w Poznaniu, Lublinie i Kielcach zakończone zostały półfinałowe rozgrywki o Puchar Polski w siatkówce drużyn męskich.

W grupie poznańskiej obok wicemistrza Polski — Gwardii Wrocław walczyły drużyny AZS-u Łódź, Unii Gorzów i krakowskiego AZS WSWF. Po szczególnych spotkaniach tej grupy przyniosły wyniki: AZS Łódź — AZS Kraków 3:2, Gwardia Wrocław — Unia Gorzów 3:0, Gwardia Wrocław — AZS Kraków 3:2, AZS Łódź — Unia Gorzów 3:0, AZS Kraków — Unia Gorzów 3:2.

Pierwsze miejsce zajęli siatkarze AZS-u Łódź, nie przegrywając ani jednego spotkania. Następne miejsca zajęły Gwardia Wrocław, AZS Kraków, Unia Gorzów. Do rozgrywek finałowych zakwalifikowały się drużyny: AZS Łódź i Gwardii

prochy w kierunku — uzyskania boiska na treningi; nie znalazły pozytywnego załatwienia, a pismo do WKPF do dziś pozostało bez odpowiedzi. Czyż m.in. i brak możliwości trenowania nie był przyczyną opuszczenia przez zespół piłkarski Stali II ligi? Gdy postawimy pytanie, czy może drużyna piłkarska osiągnąć poważne wyniki nie mając własnego boiska, to każdy odpowie: nie. Nie chcemy przez to rozgrzeszać kierownictwa kolo Stal z błędów, popełnionych wobec drużyny piłkarskiej, musimy jednak zwrócić tu uwagę na głos w dyskusji, gdy jeden z piłkarzy Stali złożył podjętą przezwodniczącemu Wodzisławskiemu za troskliwą opieką nad sekcją piłkarską. Widać, że piłkarze rozumieją, że sama rada kolo nie potrafi zbudować boiska, a czyniła wszystko by blisko takielkarzom udostępnić. Uważamy, że dziś obowiązkiem jest jak najszybsza pomoc sportowcom Nowej Huty. Pomoc ta powinna być pełna szczerego serca, a nie tylko formalna, jaką zdają się jednak przejawiać władze sportowe z WKPF na czele. Bo trudno zrozumieć brak na zebraniu zasadniczym kolo Stal przedstawicieli WKPF Kraków. Sportowcy budujący Kombinatu muszą czuć opiekę i pomoc. Jeśli dziś praca sportowa ma być oparta na aktywności społecznej, to trzeba ten aktyw szanować, chociażby przez częste odwiedzanie go, słuchanie mu rad i pomocy. Tego aktywność społeczna kolo Stal nie odczuwa, tego sportowcy kolo nie widzą. A zniechęcić do pracy aktywność społecznej nie jest trudno.

Podobnie w dalszym ciągu niefrasobliwość wobec zagadnienia kultury fizycznej w Nowej Hucie wykazuje i ZMP, który również jest odpowiedzialny za pracę sportową w Nowej Hucie. Jeśli do pracy w kolo Stal stało obecnie wielu nowych działaczy społecznych, to znaczy, że chcą pracować, należy nimi jednak dobrze kierować, aby praca dala pożądaną rezultaty.

Należy w jak najkrótszym czasie stworzyć lepsze warunki ćwiczeń dla siatkarzy i pływaków w MDK, w godzinach odpowiadających sportowcom Stali. Kierownictwo Domu Młodego Hutnika powinno zmienić swój dotychczas niechętny stosunek do sportowców Stali i umożliwić im w pełni korzystanie ze świetlicy. — Zrealizowanie tych początkowych postulatów będzie powitane z pełną radością przez sportowców kolo Stal i stanowić będzie rękojmię prawdziwej opieki i pomocy.

Kolo Stal powinno jak najszybciej stać się kołem pełnym życia, przyciągając do swych szeregów młodzież pracującą w Kombinacie. Młodzież ta powinna zdobywać coraz wyższą sprawność fizyczną, by móc osiągać lepsze wyniki w produkcji. (osz)

Pływacy AZS Kraków zwyciężają w Szczecinie

W Szczecinie rozegrany został wczoraj mecz pływacki o puchar Zarządu Głównego AZS pomiędzy reprezentantami akademickimi Szczecina i Krakowa. Zwyciężyli krakowscy zanosząc nałoży czas. Kapuś na 400 m słysząc 5:36.3 oraz Allert na 100 m grzebiel — 1:20.5.

Przez turystykę narciarską wzmacniasz swe siły do pracy i obrony Ojczyzny

Przed wielkimi manewrami narciarzy-turystów

3000 narciarzy turystów

Już za 10 dni wyruszy 500 drużyn na trasy II Raidu Narciarskiego PTTK

Rozpoczęte przed kilku miesiącami prace przygotowawcze do największej, masowej imprezy narciarskiej — II Raidu PTTK znajdują się już w końcowej fazie. Na wszystkich wyznaczonych regularnie trasach Raidu działają od kilku tygodni specjalne ekipy, które przygotowują punkty noclegowe, sanitarne, zaplecze w żywność, oraz organizują środki transportu i łączności. W tych szeroko zakrojonych pracach z dużą pomocą przychodzi kierownictwu Raidu aktyw społeczny bez którego zorganizowanie tak wielkiej imprezy byłoby niemal niemożliwe.

Już za 10 dni — 12 lutego z 29 punktów startowych wyruszy na trasy raidowe 500 drużyn. Górskie szlaki Beskidu Małego, Wysokiego i Śląskiego zająć się trzech tysięczną rzeszą narciarzy turystów przybyłych tu ze wszystkich najdalej nawet zakątków naszego kraju. Uroki górskiej zimy i zimowego krajobrazu podziwiać będą budowniczości Nowej Huty i warszawskiej MDM, robotnicy śląskich kopalni, pracownicy portów z Wybrzeża, chemicy, metalowcy i włókniarze, lekarze i inżynierowie, nauczyciele i młodzież, wśród której jest coraz więcej reprezentantów Ludowych Zespołów Sportowych.

Tych, którzy w dniach 12-15 bm. znajdą się na szlakach Raidu, śmiało nazywać można szczęśliwcami. Tak przynajmniej myśleć będą o nich członkowie pozostałych 131 drużyn, których kierownictwo nie dopuściło do Raidu, nie mogąc przekroczyć wyznaczonego uprzednio granicy 500 zespołów.

Ale to nie wszystkie trasy zostały już zasadniczo odpowiednio przygotowane, na dzień przed rozpoczęciem Raidu wyruszą na wszystkie szlaki specjalne ekipy kontrolne, które uzupełnią znakowanie i przełożą drogę. Możliwość załadunku będzie więc prawie wykluczona, tym bardziej, że na wszystkich trasach czuwać będą posterunki złożone z pracowników Tatrzńskiego i Beskidzkiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. Na najcięższych trasach wraz z uczestnikami idzie również 9 drużyn, złożonych z sanityarzy, którzy również w razie ewentualnych wypadków spieszyć będą z pomocą.

Bardzo sprawnie rozwiązany został problem łączności: wszystkie punkty wyjściowe i etapowe połączone są liniami telefonicznymi, na których dysponowanie będzie bez przerwy. Kierownicy poszczególnych szlaków otrzymali ponadto polecenia przygotowania specjalnych narciarzy-łączników. W wypadku zerwania łączności na skutek burz śnieżnych czy huraganów, olosach drużyn raidowców znajdujących się na danym terenie decydować będzie kierownik etapowy, który wydać może polecenie zmiany przewidzia-

nych tras na inne, łatwiejsze lub też nawet zatrzymać drużyny w punktach startowych.

Wiele trosk poświęcono sprawie zaopatrzenia uczestników Raidu w żywność. Sądząc z przygotowań nie powinny powrócić się zeszłoroczne wypadki, a na każdym punkcie etapowym raidowcy mają zagwarantowane ciepłe posiłki, oraz suche, czyste i ciepłe kwatery.

Raid obok zadań umiarkowania i upowszechnienia turystyki narciarskiej ma również określone założenia ideowo-wychowawcze, z których na pierwszy plan wysuwa się zbliżenie wsi beskidzkiej do spraw i problemów, jakimi żyje dziś klasa robotnicza. Uczestnicy Raidu, którzy przybędą tutaj ze wszystkich stron Polski, będą mogli zetknąć się bezpośrednio z ludnością wiejską, zamiesz-

kującą tereny przez które przechodzą trasy, będą mogli podzielić się z nią swymi doświadczeniami, opowiedzieć o swej pracy, o wielkich, gigantycznych budowach naszego Planu 6-letniego.

Dużą wagę należy tu przypisać czynnościom społecznym, które poszczególne drużyny wykonywać będą w czasie Raidu. Do czynów tych należą: zakładanie bibliotek, pomoc techniczna, organizowanie pogadek, odczytów, oraz imprez artystycznych, które urządzone będą w świetlicach wiejskich na poszczególnych punktach etapowych. Tak na przykład drużyna kół sportowego Unia przy Zakładach Sódowych postanowiła urządzić w Hucie wieczornicę artystyczną, poprzedzoną referatem o roli nawozów sztucznych w rolnictwie. Zespół Ognia ze Szcze-

cina zabiera ze sobą do miejsc regionalne stroje ludowe, zamierzając także zorganizować szereg występów świetlicowych. Uczestnicy jednej z drużyn zabierają ze sobą nawet aparat kinowy, uświetniając się wyświetlaniem filmów z MDM.

Po 4-rodniowej wędrówce, w niedzielę 15 bm. uczestnicy Raidu spotkają się na Groniku obok Wisły, gdzie nastąpi zakończenie Raidu. Na wędrówce tym znajdować się będzie 1000 sędziowskich, w których ustawiać się będą kolejno przybywające drużyny. Na mecie uczestnicy otrzymają legitymacje i odznaki GON, oraz specjalne odznaki raidowe. Z Gronika nastąpi zjazd do Wisły, gdzie w godzinach popołudniowych odbędzie się uroczyste zakończenie Raidu połączone z rozdaniem nagród i rozdaniem dyplomów, a następnie rozegrane zostaną zawody hokejowe, oraz urządzony będzie pokaz rewii na lodzie.

A więc narciarze Nowej Huty, Krakowa, Warszawy, Walbrzycha, Poznania i Szczecina, Kielec czy Wrocławia — do zobaczenia za 10 dni na śnieżnych trasach Beskidów. Do zobaczenia na wielkich górskich manewrach naszego narciarskiego ruchu turystycznego powiększającego swe kadry z roku na rok. (tt)

wyruszy w dniu 12 bm. z 29 punktów startowych, by po 4-dniowej wędrówce przez Beskid Mały, Wysoki i Śląski spotkać się w Wisłej na mecie II Raidu Narciarskiego PTTK.

Górskie trasy Beskidów witać będą w tym czasie drużyny górników i hutników śląskich, robotników portowych ze Szczecina, budowlanych z Nowej Huty i Warszawy, włókniarzy i metalowców, oraz młodzież z najdalejzych nawet zakątków kraju.

Z udziałem 101 zawodników rozpoczęły się w Zakopanem

łyżwiarские mistrzostwa Polski w jeździe szybkiej

kolarzy — z Unii Hadasika i Nowoczek, z Włókniarza Kupczaka i Beka.

Wyniki techniczne:

Kobiety:
4x1000 m seniorek:

1) Stal (Potapowicz, Morzycka, Milewska, Majcher) — 8.37.2

2) CWKS — 8.37.8

3) Gwardia 9.58.0.

4x500 m:

1) CWKS I (Baudouin, Wujak, Skrzetuska, Niemczyk) 4.06

2) Stal 4.31.2

3) Gwardia 4.49.6.

4x500 m juniorki:

1) CWKS (Kalbarczyk B., Madejówna, Smółka, Kalbarczyk E.) 5.39.8.

Mężczyźni:

4x500 m seniorezy:

1) CWKS I (Szczeński, Łągiński, Nykiel, Rawski) 3.18.2

2) CWKS II 3.22.6

3) Stal 3.23.8.

4x1500 m:

1) CWKS I (Nykiel, Kalbarczyk J., Lewandowski K., Rawski) 10.58.0

2) Stal 11.06.8

3) CWKS II 11.12.8.

4x500 m juniorki:

1) CWKS I (Majcherek, Greń, Kuch, Lewandowski B.) 3.42.1

2) Kolejarz Pruszków 3.47.2

3) Budowlani 3.47.4.

W biegu tym doskonały czas uzyskała sztafeta CWKS I, która w konkurencji seniorów uzyskała piąte miejsce.

Warunki lodowe były stosunkowo dobre.

**Hokeiści
Spójni Nowy Targ**

Dwa razy na Torkacie z Czechosłowacją B

Dwa spotkania — dwie porażki. Twierdono wprowadzić tak po pierwszym, jak i po drugim meczu, że mogliśmy wygrać, że pech przesładował naszą drużynę, że nie umiemy strzelać, że nasze zagrania doprowadziły Czechosłowaków do chaotycznej gry: tak zwykle mówi się, gdy się przegra, chociaż w drugim meczu mieliśmy rzeczywiste pcha o tyle, że brakowało tych 15 sekund, a byłby remis...

Gramy „starą szkołą” i to po prostu w dużym stopniu jest przyczyną porażek.

PARĘ SŁÓW O PRZECIWNIKU

Przed przyjazdem Czechosłowacji II dużo dyskutowano o temacie wartości tej drużyny. Jed-

ni mówili, że nie ustępuje ona wcale pierwszej drużynie, drudzy natomiast twierdzili, że jest poważna różnica w poziomie gry hokeistów Czechosłowacji I, oraz tych, którzy mają się z nami zmierzyć. Dwa spotkania rozegrane na Torkacie przez CSR II przekonały nas jednak, że ci, którzy bardziej pesymistycznie zapatrywali się na grę zespołu CSR II mieli rację. Młoda drużyna — jak określali jej kierownicy — reprezentantów CSR II ma jednak poważne braki i choć pokazała w pierwszej tercji wtorkowego spotkania, oraz w pewnych okresach gry w czwartkowym meczu hokej nowoczesny, hokej w dobrym wydaniu, to jednak ma ona wiele braków, szczególnie na odcinku gry zespołowej. Nie grają np. Czechosłowacy tak szybko jak Finowie, choć niewątpliwie od nich lepiej jeżdżą. Jazda, dobra jazda jest podstawą ich umiejętności hokejowych, a poza tym załaski nowoczesnego hokeja, które będą się niewątpliwie rozwijały w miarę kontynuowania treningów z doświadczonymi hekeistami pierwszej drużyny. U gości naszych podobali się najbardziej właśnie ci rutynowani zawodnicy jak Anton Kluc czy Fako, którzy są mądrą grą, szybkimi, dokładnymi podaniami sprawili wiele kłopotu naszej, a raczej naszym drużynom.

**REPREZENTACJA
MŁODZIEŻOWA POLSKI**

We wtorek, w pierwszym meczu widzieliśmy na lodowisku 14 hokeistów. Miał to być niejako egzamin naszej młodzieży, a więc Hampła, Zawadzkiego, Penczek, Nowaka, Olszowskiego, Herdy i Janiczki przed wyjazdem na Akademickie Mistrzostwa Świata do Austrii. Z wymienionych zawodników można powiedzieć właściwie tylko coś konkretnego o bramkarzu: Hampel był bezspornie najlepszym graczem. Następnie na pochwałę zasłużył Penczek, nie natomiast nie możemy napisać o grze Zawadzkiego, Herdy i Olszowskiego. Pierwsi dwaj zawodnicy zostali przez kierownictwo drużyny wycofani z gry po pierwszej tercji, a Olszowski miał pecha. Przy wejściu na lod zgrami on tylko i grał dopiero w trzeciej tercji. Szkoda więc, że zawodnicy ci nie wzięli udziału w całym spotkaniu. Przecież im się to niewątpliwie gdy wyjadą do Austrii. Nowak zagral słabo. No, ale cóż można wymagać od młodego hokeisty, który na pozycji środkowego napastnika gra dopiero od miesiąca!

NA TORKACIE WE CZWARTEK

Drugi mecz, w którym pod firmą reprezentacji Śląska wystąpiła drużyna w składzie: Foryst, Chodakowski, Bromowicz, Penczek, Skarżyński, Jeżak, Csorich, Lewacki, Wróbel II, Gansiniec, Wróbel I — był bardzo emocjonujący. Ambicja, z jaką grali nasi chłopcy, ładne zagrania ataku krynickiego zasługują na pochwałę. Niestety, w tym meczu właśnie wyszły na jaw braki naszej reprezentacji: gramy mało skutecznie, zawodnicy często przetrzymują krążek zamiast momentalnie oddać go nieobstawionemu współpartnerowi no I — co najważniejsze — nie potrafili błyskawicznie strzelać, tak jak np. robią to Czesi czy Finowie, których oglądaliśmy miesiąc temu. Zagrania trójki Jeżak — Csorich — Lewacki były bardzo groźne dla defensywy gości, bo po prostu w ataku tym jest Csorich, który umie strzelać i decyduje się szybko podczas kierowania grą swego napadu. Mało skuteczna choć szybka i równie ambitna była trójka Górnik. Jej gra była klasycznym przykładem starego systemu hokeja.

Na specjalną pochwałę zasługują obrońcy, a więc Bromowicz, Skarżyński, Chodakowski i Penczek. Z nich powinniśmy być (naturalnie oprócz Hampła i Csoricha) najbardziej zadowoleni. Podczas meczu i po zawodach byli tacy, którzy mieli pretensje do Forysta o to, że puścił dwie bramki, a do kierownictwa drużyny, że wystawiło jego, a nie Hampła. Ołóż mamy wrażenie, że pretensje tego rodzaju są niesłuszne. Musimy się bowiem wreszcie zdecydować na wystawianie i szkolenie młodzieży. Bo niewątpliwie spotkanie z drugą reprezentacją Czechosłowacji było dla kadry naszej dobrą szkołą, a dla 20 tys. widzów, które oglądały te dobrze zorganizowane imprezy — miłą, przyjemną rozrywką. (1)

Reprezentacja hokejowa ZS Spójni Nowy Targ w hokejowych mistrzostwach Związku oparta jest na zawodnikach Spójni Nowy Targ, drużynie młodej, mającej przed sobą dużą przyszłość. Na zdjęciu hokeiści Spójni Nowy Targ.

Zdjęcia w dzisiejszym numerze: Tokiński, Link, Targosz, CAP oraz „Nowe Berlińskie Illustracje”.

Czarodziej z Dessau

— takim przydomkiem obdarzono trenera Willi Brauna, sprawującego opiekę nad drużyną Motor Dessau, zajmującą pierwsze miejsce w piłkarskiej lidze NRD. Sukcesy po sukcesie, jakie zapisywali na swoje konto piłkarze Motoru sprawiły, że zespół ten znalazł się w ognisku zainteresowań wszystkich sympatyków i znawców piłkarstwa w Niemieckiej Republice Demokratycznej. — Szukano przyczyn i podstaw powodzeń i osiągnięć drużyny Dessau, dopatrując się ich nierzadko w jakichś „tajemnicach” sztuki piłkarskiej, które rzekomo posiadają zawodnicy Motoru.

Oczywiście, o żadnych „tajemnicach” nie ma mowy, a Braun nie jest czarodziejem. Jest on natomiast doświadczonym znawcą, trenerem, pracującym w oparciu o naukowe metody wychowawcze i angażującym pedagogiem. Jego usługi polegają głównie na umiejętności stworzenia z kilkunastoosobowej grupy graczy o różnych indywidualnościach zgranego, przyjacielskiego kolektywu.

Sportowy tryb życia, pilne i regularne uczęszczanie na treningi, nieograniczony autorytet trenera, wysoka moralność sportowa zawodników, stworzenie silnego kolektywu, opartego na świadomej dyscyplinie wewnętrznej, zastosowanie najnowszymi radzieckimi metod treningowych, udoskonalona technika i taktyka — oto są źródła sukcesów Motor Dessau.

Trener Braun troskliwie zajmuje się swymi zawodnikami.

Każdy z graczy posiada specjalną kartę, na której notowane są jego postępy i skala umiejętności. Ze specjalnym uwzględnieniem kondycji, zachowania w drużynie, opanowania prowadzenia piłki, startu do piłki, dokładności i celności podań, dyspozycji strzałowej, techniki główkowania, przydatności do danego systemu gry itp. Bramkarzom punktuje się technikę chwytania piłki, piąstkowanie, szybkość refleksu.

Piłkarze NRD walczą o mistrzostwo bez przerwy zimowej. Przy mrozie, na zasniezionych boiskach toczą się zacięte rozgrywki o zaszczytny tytuł mistrzowski. Piłkarze Motor Dessau prowadzą w nich zdecydowanie — i chyba zasłużenie, biorąc pod uwagę pilność i sumienność pracy i treningów. A jak wyglądają te treningi z bliska, pokazują te zamieszczone obok fotografie.

Treningiem najmłodszych piłkarzy Motoru kieruje sam Braun. Z uwagą obserwuje „pierwsze kroki” przyszłych mistrzów, poprawiając ich błędy i ucząc prawidłowego prowadzenia piłki. „Ćwiczyć, ćwiczyć, ćwiczyć — nie pozostawiać nie przypadkowi — oto zasada, która musi przynieść dobre rezultaty”.

Trening pierwszej drużyny odbywa się w formie zawodów. Zauważone w czasie gry błędy zostają natychmiast poprawiane, uwzględniając też pracownictwo nad ich usunięciem dłuższy czas. Często ćwiczenia i to nawet w trudnych warunkach na boisku dają dobrą kondycję — a być lepszym kondycyjnie niż przeciwnik, to pierwszy warunek sukcesu.

Ze świata

Ustanowiony niedawno przez zdobywcę złotego medalu olimpijskiego — Zybina, rekord świata w pchnięciu kulą w hali przetrwał krótki tylko okres czasu. Doskonała lekkoatletka radziecka poprawiła ostatnio ponownie uzyskany przez nią poprzednio wynik, osiągając na poprzednich w Leningradzie 15.05 m. Wynik ten, będący nowym rekordem świata, jest lepszy od poprzedniego o 42 cm.

W rozegranych ostatnio spotkaniach o mistrzostwo Węgier w hokeju drużyna budapeszteńska Voaroes Meteor odniosła podwójny sukces, zwyciężając Epitoek Metro 4:0 i Szikru 12:1. W pozostałych meczach Postas Budapest pokonał Postas Keleti 10:1, a Voaroes Meteor Vendegeto wygrał z Betonut Epitoek 3:2.

W finale młodzieżowego turnieju piłki wodnej o Puchar ZSRR Dynamo Moskwę zwyciężyło CDSA 2:0. W spotkaniu półfinałowym Dynamo pokonało młodzieżowego mistrza Moskwy WWS.

Gilbert Bozon i ministrowie

Francuski pływak Gilbert Bozon należy do czołowych sportowców świata. Odnosił on w ciągu ostatnich kilku lat szereg sukcesów, z których największym było zdobycie srebrnego medalu w konkurencji 100 m stylem grzbieniem na XV Igrzyskach Olimpijskich w Helsinkach. Z końcem grudnia ub. roku Bozon, który swą karierę sportową rozpoczął jako zawodnik francuskiej ligi zawodowców — FSST, odniósł nowy wspaniały sukces, poprawiając należący do Amerykanina Allana Stacka rekord światowy o trzy dziesiąte sek., uzyskując czas 1.03,3 min.

Wspaniałe osiągnięcia pływaka odbiły się szerokim echem. Zawsze posypały się gratulacje, wśród których nie brakło także pochwał szefów rządowych.

A co na to Bozon? Posiadacz rekordu światowego odpowiada:

— Mam ciężko chorą matkę. Ojciec mój wyjechał ostatnie siły, by z największym trudem związać jakoś koniec z końcem. Mieszkam wraz z rodzicami w okropnych warunkach — ale tymczasem otrzymuję telegramy od ministrów i całego szeregu nieznanym mi ludzi. Gdy jednak zaczynam starać się o lepszą pracę lub lepsze mieszkanie — wtedy nikt mnie nie zna i nikt się o mnie nie troszczy.

Wypowiedź ta jakże żywo przypomina historię bokserskiego mistrza Europy, Niemca Herberta Schillinga. Przez kilka lat Schilling był bezrobotnym i w pewnym okresie zdecydować się musiał na przyjęcie pracy nocnego dozorca, by choć w ten sposób zabezpieczyć swój byt.

Pełne głębokiej rezygnacji słowa młodego Bozona wywierają głębokie wrażenie. To przecież zresztą tylko jeden z przykładów wielkich różnic jakie istnieje między sytuacjami i słowami życiowymi sportowców krajów zachodnich, a życiem i perspektywami sportowców Związku Radzieckiego i demokracji ludowych. Tam trudne warunki egzystencji, ustawiczna troska o pracę i utrzymanie się na powierzchni życia — tutaj radość i zapewniona szczęśliwa przyszłość, wraz z pełnymi możliwościami rozwoju każdego talentu sportowego.

Podstawą tej radosnej przyszłości jest polityka pokoju prowadzona przez ZSRR i państw demokracji ludowych. Przyczyną trudności i przykrej sytuacji w jakiej znaleźli się sportowcy krajów zachodnich, jak to podkreślił Bozon, jest natomiast właśnie polityka zmierzająca do rozpętania nowej wojny.

A dokąd ta polityka, inspirowana przez amerykański impe-

rializm wiedzie, to łatwo poznać na podstawie przeżyć francuskiego biegacza — Lahoutie. Był on jednym z czołowych lekkoatletów a w finale biegu o mistrzostwo Francji „Cross — Country” zajął trzykrotnie drugie miejsce za Pujazon i Milmoun. Obecnie jako sierżant IV marokańskiego pułku strzelców został wysłany do Wietnamu, aby walczyć z francuskim imperializmem.

Do czego ta polityka prowadzi widać także na przykładzie belgijskiego maratończyka — Gailly, który na olimpiadzie londyńskiej zdobył brązowy medal. Gailly stracił w Korei nogę i nigdy już więcej w swym życiu nie będzie mógł startować.

Wyboru dokonać łatwo. Bez trudu dokonają go więc setki tysięcy sportowców, wiedząc, że tylko w warunkach zachowania pokoju będą mogli, tak jak dotąd, walczyć o imię najlepszego na bieżniach, boiskach, stadionach i pływaliach. Wyboru tego dokonują już obecnie sportowcy Niemiec, bojkotując zamierzającego kanclerza rządu zachodnio-niemieckiego Adenauera, zmierzającego do przeforsowania ogólnego układu wojennego, którego przyjęcie pogrzebałoby przecież między innymi cały ruch sportowy w Niemczech.

Piłka nożna zagranicą

Do dnia 31 stycznia sekretariat FIFA w Zurychu przyjmował oficjalnie zgłoszenia poszczególnych państw do mistrzostw świata w piłkę nożną. Do tego terminu nadano 17 zgłoszeń na ogólną ilość 81 państw należących do FIFA. Mimo zamknięcia terminu, organizatorzy mistrzostw liczą się jeszcze z nadeślaniem kilku zgłoszeń, przypuszczając, iż ogólna ilość państw biorących udział w piłkarskich mistrzostwach świata wyniesie 84. Na mistrzostwa Urugwaj (dotychczasowy mistrz świata), Węgry (piłkarski mistrz olimpijski), Anglia, Szkocja, Włochy, Brazylia, Argentyna, Hiszpania, Jugosławia, Portugalia, Turcja, Egipt, Francja, Belgia, Holandia, Dania, Luksemburg, Szwecja, Norwegia, Finlandia, Niemcy zachodnie, Austria, Włochy oraz Szwajcaria.

Pierwsza runda rozgrywek ligi włoskiej została zakończona. Na czele uplasował się Inter, który stracił w 17 grach zaledwie 4 punkty w remisowych spotkaniach. Inter pokonał m. in. awyeh najgroźniejszych rywali Milano 1:0 i zaskoroczonego mistrza Włoch Juventus 2:0. Te dwie drużyny uplasowały się na drugim i trzecim miejscu, przy czym różnica punktowa dzieląca Inter od Milana wynosi 6 pkt, Juventus po

Ćwiczenia na boisku, nawet gdy jest ono pokryte śniegiem, należą więc do stałego repertuaru piłkarzy Motoru, wpływając znakomicie na wyrobienie zaradności i szybkości w najgorszych nawet warunkach terenowych. A umiejętność opanowania ruchów i zwodów ciałem oraz techniki, pozwala znów na zaoszczędzenie czasu na zagrywki taktyczne.

Lepsze i sprawniejsze prowadzenie piłki osiąga się m. in. przez ćwiczenie ze skakanką. Skoki z linką z równocześnie prowadzeniem piłki dają zawodnikom miękkość ruchów i wpływają dodatnio na podniesienie techniki opanowania piłki.

zwycięstwo nad Lazio przegrał z Napoli 2:3 i tylko dzięki porażce czwartej w tabeli Romy ze Spal 1:2 utrzymał trzecie miejsce.

Rozgrywki drugiej rundy rozpoczęły się bezpośrednio po zakończeniu pierwszej.

Również i w lidze belgijskiej trwały rozgrywki bez przerwy zimowej. Obecnie rozegrano trzeci rund drugiej rundy a w wyniku spotkań lider tabeli Anderlecht po zwycięstwie nad Daring z Brukseli 4:2 umocnił się na pierwszym miejscu mając trzy punkty przewagi nad FC Lüttich.

Na czele ligi francuskiej znajduje się Stade Reims 29 punktami przed Olympique Lille i Bordeaux po 25 pkt.

Ta ostatnia drużyna doznała ostatnio sensacyjnej porażki 2:3 z szóstą w tabeli Sochaux.

Po rozegranych ostatnio spotkaniach w tabeli mistrzostw ligi NRD prowadzi nadal Motor Dessau, mając 18 gier, 25 punktów przy 11 straconych przed Stahl Thale, który to zespół przy 19 grach legitymuje się dorobkiem 24 pkt. Dalšie miejsca zajmują: Motor Zwickau — 23 pkt. i Wismut Aue — 21 pkt.

Wojciech Natanson

O humorze sportowym

Mnożą się u nas widowiska humorystyczno-sportowe. Cyrkownicy, aktorzy, literaci, dziennikarze, starzy panowie z brzuszkami, byli sportowcy, pragnący z uśmiechem odtworzyć i odświeżyć dawne przeżycia, zjawiają się na boiskach ku własnej i cudzej radości.

Wір widowiskowego humoru sportowego wciąga nawet i ludzi, którzy w młodości nie mieli ze sportem nic wspólnego. — Przed kilku laty powszechną wesołość wzbudził w Krakowie znany działacz radiowy, który wbiegł na stadion podczas jednego z owych humorystycznych spotkań piłkarskich krokiem tanecznym, podskakiwał w stronę piłki z wdziakiem dziesiętnastoletniego baletmisty czy wodzicia tanecznego kraciwniaka, z rękami wspartymi o boki i z równym wdziakiem mijał się z oczarowaną czy zaczarowaną piłką.

Zdarza się czasem, że uczestnicy i aktorzy takiego humorystyczno-sportowego widowiska zapominają o swych wesołych intencjach, dając się wciągnąć w wir walki, toczą zwycięski bój o piłkę, wnoszą protesty przeciw orzeczeniom sędziów, dobijają ze siebie „resztki siły” — i przez to właśnie stają się naprawdę zabawni, dowcipni, pełni wdzięku, podczas gdy przesadny humor „robiony”, operowanie rekwizytami (np. parasolem czy zasłaną kotarą w bramce) bywają monotonią i nudne.

Zaden prawdziwy sportowiec nie obraził się jeszcze na owe sportowe parodie. Każdy z nich czuje, że sport korzeniami swymi tkwi bardzo głęboko w tym wszystkim, co tworzy radość życia, co przynosi ludziom dorosłym bezstroską radość.

Już pierwsze wielkie polskie imprezy piłkarskie, mecze futbolowe w Krakowie z okresu poprzedzającego bezpośrednio pierwszą wojnę światową, zostały powołane nie tylko masowym napięciem widzów, ale i triumfalnym salwami śmiechu, witającym sportowe wierszki Boga ze „Ślówkiem”:

„Keczekneł z Debręcyna

Atletikai drużyna

z Cracovią zaczyna...”

Kraków odegrał dużą rolę w rozwoju polskiego humoru sportowego. W Krakowie bodaj najczęściej popularność sportu stała się zjawiskiem masowym. Ludowy humor krakowski, humor różniący się od kuczej wesołości warszawskiej, której piewcą stał się drogi nam Wiech — humor krakowski sceptyczny, nieco filozoficzny, mało agresywny, oszczędny — szybko wyraził się w powiedzeniach i okrzykach widzów. Własnie na boiskach podwawelskich zrodziło się kapitalne powiedzenie sportowych fanatyków, zwalających wszystko na barki i odpowiedzialność arbitra zawodów:

— Sędzia, kanarki doń!

Kto pierwszy rzucił ten okrzyk? Jakim dziwnym skojarzeniem zawdzięczał natchnienie humorystyczne jego twórca? Nikt już tego nie ustalił, nikt na to pytanie nie odpowiedział. Nieznanemu dowcipniowi zawdzięczamy jednak nie

tylko wielokrotne zabawy, ale i pożądane w następstwach rozładowania sytuacji napiętych, pełnych roznamienienia, brzemiennych w groźbę „krótkich spięć” kibicówskich.

Humor sportowy nie opuszczał też niektórych zawodników. Dawni nasi gracze, jak Kogut, Sperling, Synowice, Fryc, Jan Loth znani byli z wesołych kawałów na boisku. W tym czasie opowiadano sobie historyjkę o dwóch graczach jakążących się. Jeden z nich mówi do drugiego:

— Ma - nick, uwa - zaaa! Boo — tam — ci strze - ełq goo - oola!

Na to Maniek odpowiada s miną zafasowaną:

— Juuuz zaa - późno! Strze - eeliliu.

Humor naszych graczy był znany także i drużynom zagranicznym. Jednakże nie u nas, tylko w Czechosłowacji została napisana wyborna powieść sportowo-humorystyczna. Jest nią „Klub jedenastu” Edwarda Bassa, przełożony na nasz język przez Zdzisława Hierowskiego. Kto raz przeczytał tę książkę, nie zapomni np. epizodu meczu w Barcelonie lub spotkania z ludożercami, którzy grali w futbol bez piłki, po prostu kopiąc przeciwnika. Była w tym oczywiście ironiczna aluzja do sportowych barbarzyńców i chuliganów.

Sportowy humor — temat jak widać, niewyczerpany. Może on być źródłem subtelnej zabawy na własny koszt (a może nawet i na cudzy), jak dowodzi powiedzenie dowcipnego „old-boya”, który interpełowany o to, kiedy po raz przedostatni grał w piłkę nożną, odparł:

— Za panowania Stanisława Augusta...

Łatyszew, Danko i Ellis — trzej najlepsi sędziowie

W jednym z wiedeńskich dzienników sportowych ukazał się ostatnio artykuł Ericha Steinera, uchodzącego za jednego z najlepszych i bezstronnych znawców piłkarstwa. W artykule tym Steiner dokonuje próby sklasyfikowania najlepszych sędziów piłkarskich poszczególnych państw, biorąc pod uwagę wykazywaną przez arbitrów piłkarskich znajomość przepisów, szybkość refleksu, ilość popełnianych pomyłek itp.

Z sędziów radzieckich Steiner na pierwszym miejscu stawia Łatyszewa, pisząc, że jest on wzorem arbitra piłkarskiego.

O czołowym arbitrze węgierskim — Danko — Steiner pisze: Danko jest sędzią o dużej rutynie. Będąc sam kiedyś dobrym piłkarzem poznał w tym czasie praktycznie wszystkie „kruczki” piłkarskie. Jego orzeczenia są szybkie, zdecydowane i zawsze słuszne.

Prócz Łatyszewa i Danko do światowej czołówki sędziowskiej zalicza Steiner również Anglika Elisę, któremu powierzono w minionym sezonie piłkarskim prowadzenie wielu ciężkich i decydujących zawodów, z czego wywodził się on zawsze ku zadowoleniu obu walczących z sobą zespołów.

Humor sportowy

— Proszę zrobić przyjemny wyraz twarzy...